

[Grønning.]

disse Bestræbelser. I en Tid, hvor al anden Eksport er tilbøjelig til at svinde ind, vilde det være nyttigt, om man stimulerede de Eksportgrene, der er Mulighed for at opretholde.

Jeg vil dernæst foreslaa, at Lovens Gyldighedsperiode indskrænkes noget. Jeg synes, det har vist sig ved flere Lejligheder, at det har været uheldigt, naar en Kornlov udløb midt i et Høstaar. I og for sig vilde det være rimeligt, om en Kornlov med de Ændringer, som Forholdene til enhver Tid maatte betinge, begyndte med et Høstaar, altsaa den 1. August, og jeg vil gerne henstille til den højtærede Minister at overveje, om det ikke just i denne Situation var rimeligt at indskrænke Kornlovens Gyldighed indtil 1. August.

Med Hensyn til § 2 og de Takster, som der er anført, 14 Kr. for Byg og Hvede, 13½ for Rug og Majs og 13 for Havre og Blandsæd, er det jo Takster, som direkte er overført fra den foregaaende Lov, men ogsaa Takster, som slet ingen Forbindelse har med det nuværende Prisniveau, og jeg kan ikke forstaa, at den højtærede Minister har villet genindføre disse Takster for det nye Høstaar, som man i 1937 fra Regeringspartiernes Side mente at det var rimeligt at indsatte. Nu kan man jo sige, som det ogsaa er sagt af en af de tidligere Ordførere, at det muligvis ikke kommer til at spille saa stor en Rolle, men jeg vil dog pege paa, at hvis Krigen hører op — og det er jo dog noget, som vi alle haaber, og det er da ogsaa en Mulighed, som jeg ved at den højtærede Minister regner med —, saa vil vi altsaa i Efteraaret 1940 blive stillet over for dette, at der kan indføres fremmed Korn til henholdsvis 14, 13 og 13½ Kr.; men dermed vilde det danske Landbrug, som nu med ret store Ofre har tilsaaet betydelige Vintersædarealer, let kunne komme i den Situation, at de skulde aflevere det Brødkorn, som nu avles i et Aar, hvor Omkostningerne er store, til en Pris, som slet ikke vilde staa i noget som helst rimeligt Forhold til de virkelige Produktionsomkostninger, der er afholdt. Derfor synes jeg, at det eneste rigtige vilde være, om Ministeren i Stedet for at genoptrykke de gamle Priser fra 1937 havde skrevet i § 2: Afgifterne skal være saa store, at Priserne paa dansk Havn med Tillæg af Afgiften bliver de til enhver Tid gældende Maksimalpriser. Hvis det var sket, saa kunde vi have medvirket til dette Lovforslags Gennemførelse. Jeg ser ikke, der kan være nogen Mulighed for at gøre det, saafremt

§ 2 skal opretholdes i sin nuværende Skikkelse, og jeg kan heller ikke tro, at Landbruksministeren vil fastholde den. Det haaber jeg heller ikke Ministeren vil. Og der støtter jeg mig til en Udtalelse, som han har fremsat i Folketinget den 16. September dette Aar netop i en Omtale af Maksimalpriser. Ministeren gør først Rede for, at disse Maksimalpriser er sat lavere, end man kan genindføre fremmed Korn til, og derefter fortsætter han — jeg beder om Formandens Tilladelse til et kort Citat —:

„Naar man saa alligevel gaar med til at fastsætte Prisen for Foderkorn til 17 Kr., vil enhver erkende, at der er bragt et Offer; man har, som det er naturligt efter Maksimalprisens Princip, ansat denne Pris, fordi det er den Pris, man skønner er forsvarlig over for de paagældende, og ikke en Pris, der ansættes efter de Verdensmarkedspriser, som presses op enkelte Steder paa Grund af Krigen. Det er for mig det afgørende i dette Forhold, og jeg har offentlig — og vil gerne her igen gøre det — udtalt min fulde Anerkendelse af Landbruget for, at det har gennemført dette Princip over for sig selv, idet jeg haaber, det vil danne Præcedens ogsaa paa andre Omraader, hvor man skal gaa til Fastsættelse af Maksimalpriser.“

Naar nu den højtærede Minister har udtalt, at dette, at Landbruget i September Maaned gik med til Indførelse af Maksimalpriser paa et lavere Niveau end de Priser, som var gældende i den almindelige Kornhandel, betød et Offer fra Landbruget og en udstrakt Haand til det øvrige Samfund, altsaa en samfundsnyttig og gavnlig Gerning; kan jeg ikke forstaa, at Ministeren derefter ved Forslaget til den nye Kornlov siger: under visse Forhold skal I dog have 4 Kr. mindre i det kommende Efteraar! Den Politik vil blive meget svær at forsvare; jeg synes ikke, der kan være Tale om andet, end at man for dette Høstaars Vedkommende fastsætter, at Taksterne ikke skal være de fra 1937 gældende: 14, 13,50 og 13, men at de skal være de til enhver Tid gældende Maksimalpriser. Jeg synes heller ikke, at der kan være nogen som helst Risiko for den højtærede Minister ved at gennemføre en saadan Bestemmelse; og jeg haaber, at vi under den Udvalgsbehandling, der skal finde Sted, kan enes om at gennemføre en saadan Regel.

Jeg skal dernæst sige et Par Ord om det ligeledes til Behandling værende Forslag om Svineregulering. De Ændringer, der foreslaas, er her mere kortfattede, men